

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia: SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie: SO Aleksandra Janas (spr.)

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 lipca 2014r. sprawy

z powództwa E. W.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 kwietnia 2014r., sygn. akt I C 899/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Aleksandra Janas

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał się niewłaściwym miejscowo i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pszczynie jako właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania powódki. Przywołując art.20 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152) wskazał, że ma on charakter szczególny w stosunku do przepisów kodeksu postępowania cywilnego i jako taki wyłącza zastosowanie przepisów tego kodeksu o właściwości przemiennej. Za powyższym wnioskiem, w ocenie Sądu Rejonowego, przemawia także umieszczenie tej regulacji poza kodeksem postępowania cywilnego, to jest w ustawie obejmującej całość zagadnień dotyczących instytucji ubezpieczeń. W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, że art.20 ust.1 powołanej wyżej ustawy wskazuje na właściwość wyłączną sądu w sprawach o odszkodowanie dochodzone od ubezpieczyciela sprawcy szkody, a skoro tak, niewłaściwości miejscowej nie da się usunąć w drodze umowy stron i musi być ona wzięta przez sąd pod rozagę z urzędu, co uzasadniało przekazanie sprawy sądowi właściwemu miejscowo. Rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o art.202 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka zarzuciła naruszenie powołanej wyżej art.20 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz art.202 k.p.c. poprzez nieuprawnione badanie z urzędu właściwości miejscowej. Skarżąca twierdziła, że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego art.20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) nie wprowadza właściwości

wyłącznej lecz stanowi przykład właściwości przemiennej. Wskazuje on bowiem, że powództwo może być wytoczone bądź według zasad ogólnych, bądź przed innymi wskazanymi w tym przepisie sądami, a fakt umiejscowienia tego przepisu poza kodeksem postępowania cywilnego pozostaje bez znaczenia. W konsekwencji, badając z urzędu swoją właściwość miejscową, Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art.202 k.p.c. W oparciu o przedstawione zarzuty powódka domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia kosztów postępowania zażaleniowego jako kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Sąd Okręgowy podziela wyrażony w zażaleniu pogląd, iż art.20 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) nie statuuje wyłącznej właściwości sądu w sprawach o odszkodowanie dochodzone od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Skoro uprawniony może samodzielnie dokonać wyboru sądu, do którego wystąpi z pozwem, przy czym wybór ten nie ogranicza się do sądów wyznaczonych przepisami o właściwości ogólnej, lecz także obejmuje inne sądy wymienione w powołanym przepisie, to nie sposób uznać, by właściwość ta miała charakter wyłączny i nie dawała się usunąć w drodze umowy stron. Także fakt zamieszczenia tej regulacji poza kodeksem postępowania cywilnego nie może być interpretowany jako rezygnacja ustawodawcy z właściwości przemiennej stanowiącej przywilej uprawnionego, skoro w omawianym przepisie nie posłużono się sformułowaniem „wyłącznie” lub innym równoważnym.

Ponieważ – jak wyżej wskazano – właściwość oparta na art.20 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. nie ma charakteru wyłącznej, Sąd Rejonowy nie był uprawniony do jej badania z urzędu, a czyniąc to naruszył art.202 k.p.c., jak zasadnie podnosi się w zażaleniu.

Z podanych wyżej względów na podstawie art.386 § 1 k.p.c. w związku z art.397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach niniejszej postępowania odwoławczego po myśli art.108 § 1 k.p.c. zapadnie w przeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Aleksandra Janas